

UOHSX008ET2Z

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R377/2015/VZ-30748/2016/323/EBr

Brno 27. července 2016

V řízení o rozkladu ze dne 19. 11. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **České vysoké učení technické v Praze**, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha - Dejvice,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0609/2015/VZ-38243/2015/522/PKř ze dne 6. 11. 2015 vydanému ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 17. 9. 2015 vedeném ve věci možného spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky s názvem „**Komplexní dodávka výpočetní techniky pro potřeby FBMI 2**“ formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 28. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 6. 11. 2013, pod ev. č. 372178, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 12. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 11. 2013, pod ev. č. 2013/S 216-375568, ve znění opravy uveřejněné dne 13. 12. 2013, pod ev. č. 2013/S 242-420647,

jsem na základě návrhu rozkladové komise jmenované dle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů rozhodl takto:

I.

Výrok III. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0609/2015/VZ-38243/2015/522/PKř ze dne 6. 11. 2015 podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 4 citovaného zákona

m ě n í m

takto:

Zadavatel – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha - Dejvice – **se dopustil správního deliktu** podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v souvislosti se zadáváním části 1 „Počítače stolní“ veřejné zakázky „Komplexní dodávka výpočetní techniky pro potřeby FBMI 2“ zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 28. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 6. 11. 2013 pod ev. č. 372178, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 12. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 11. 2013 pod ev. č. 2013/S 216-375568, ve znění opravy uveřejněné dne 13. 12. 2013 pod ev. č. 2013/S 242-420647, v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 citovaného zákona kupní smlouvu uzavřenou dne 23. 12. 2013 na část 1 citované veřejné zakázky s vybraným uchazečem – L2K spol. s r.o., IČO 62915134, se sídlem Bulharská 974/44, 101 00 Praha 10 – neuveřejnil na profilu zadavatele <https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilCVUT> do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do 7. 1. 2014, ale až dne 28. 1. 2014.

II.

Výrok IV. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0609/2015/VZ-38243/2015/522/PKř ze dne 6. 11. 2015 podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 4 citovaného zákona

m ě n í m

takto:

Zadavatel – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha - Dejvice – **se dopustil správního deliktu** podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v souvislosti se zadáváním části 4 „Servery“ veřejné zakázky „Komplexní dodávka výpočetní techniky pro potřeby FBMI 2“ zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 28. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 6. 11. 2013 pod ev. č. 372178, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 12. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 11. 2013 pod ev. č. 2013/S 216-375568, ve znění opravy uveřejněné dne 13. 12. 2013 pod ev. č. 2013/S 242-420647, v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 citovaného zákona kupní smlouvu uzavřenou dne 23. 12. 2013 na část 4 citované veřejné zakázky s vybraným uchazečem –

L2K spol. s r.o., IČO 62915134, se sídlem Bulharská 974/44, 101 00 Praha 10 – neuveřejnil na profilu zadavatele <https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilCVUT> do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do 7. 1. 2014, ale až dne 28. 1. 2014.

III.

Výroky I., II. a V. až XV. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0609/2015/VZ-38243/2015/522/PKř ze dne 6. 11. 2015 dle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 5 citovaného zákona

potvrzují

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha – Dejvice (dále jen „**zadavatel**“), zahájil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹) otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Komplexní dodávka výpočetní techniky pro potřeby FBMI 2“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 28. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 6. 11. 2013, pod ev.č. 372178, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 12. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 11. 2013, pod ev. č. 2013/S 216-375568, ve znění opravy uveřejněné dne 13. 12. 2013, pod ev. č. 2013/S 242-420647 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Zadavatel v čl. 6. „Vymezení předmětu veřejné zakázky“ zadávací dokumentace uvedl, že předmětem veřejné zakázky je dodávka stolních počítačů, notebooků a jiného technického zařízení pro potřeby ICT a rozdělil je do 4 částí veřejné zakázky:
  - část 1 – Počítače stolní (dále jen „**část 1**“),
  - část 2 – Přenosné počítače- notebooky, ultrabooky (dále jen „**část 2**“),

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

- část 3 – Mobilní komunikátory- tablety (dále jen „**část 3**“) a
- část 4 – Servery (dále jen „**část 4**“),

přičemž podrobnou technickou specifikaci jednotlivých částí uvedl v přílohách č. 1 - 4 zadávací dokumentace.

3. Zadavatel dále v čl. 6 zadávací dokumentace stanovil předpokládanou hodnotu pro část 1 veřejné zakázky na 2 200 000 Kč bez DPH, pro část 2 veřejné zakázky na 500 000 Kč bez DPH, pro část 3 veřejné zakázky na 300 000 Kč bez DPH a pro část 4 veřejné zakázky na 700 000 Kč bez DPH. Celková předpokládaná hodnota za všechny části tedy činila 3 700 000 Kč bez DPH.
4. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona, obdržel podnět týkající se postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky. V rámci šetření podnětu si Úřad vyžádal od zadavatele dokumentaci o veřejné zakázce. Po přezkoumání předložených dokumentů získal Úřad pochybnosti o tom, zda se zadavatel při zadávání veřejné zakázky nedopustil správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dne 23. 12. 2013 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, a podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnosti uveřejnění stanovené zákonem. Z uvedených důvodů zahájil Úřad správní řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0609/2015/VZ.

II. **Napadené rozhodnutí**

5. Dne 6. 11. 2015 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0609/2015/VZ-38243/2015/522/PKř (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
6. Ve výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání části 1 veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 40 odst. 3 zákona, když prostřednictvím dodatečných informací č. 1 k zadávacím podmínkám ze dne 9. 12. 2013 (dále jen „**dodatečné informace**“) tyto upravil, a to tak, že z předmětu plnění části 1 vypustil požadavek na 21 ks Stolních PC, 4 ks PC stanice a současně předmět části 1 citované veřejné zakázky doplnil o požadavek na 10 ks PC pro administrativu, 10 ks výkonných PC pro simulace, 1 ks PC pro střih videa, 10 ks monitorů, 30 ks flash disků, 2 ks externích HDD, 5 ks optických patch-kabelů, 8 ks optických síťových modulů, 5 ks klávesnice, 2 krabice UTP kabelů, 1 ks NAS, 3 ks ethernet-switch, a dále upravil technickou specifikaci v požadavku na 22 ks Pracovní stanice PC, aniž by jakkoliv prodloužil lhůtu pro podání nabídek, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel dne 23. 12. 2013 uzavřel s vybraným uchazečem – L2K spol. s r.o., IČO 62915134, se sídlem Bulharská 974/44, 101 00 Praha 10 (dále jen „**vybraný uchazeč**“), smlouvu na plnění části 1 veřejné zakázky.
7. Ve výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání části 4 veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 40 odst. 3 zákona, když prostřednictvím dodatečných informací tyto upravil, a to tak, že předmět části 4 veřejné zakázky doplnil o požadavek na 2 ks velkých multifunkčních tiskáren, 3 ks malých tiskáren, 1 ks plotteru s velkoformátovým scannerem, 15 ks serverových HDD, 1 ks stolního scanneru s ADF, 1 ks barevné multifunkční tiskárny, aniž by jakkoliv prodloužil lhůtu pro podání nabídek, přičemž tento postup mohl

podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel dne 23. 12. 2013 uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na plnění části 4 veřejné zakázky.

8. Ve výroku III. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním části 1 veřejné zakázky v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 písm. a) zákona kupní smlouvu uzavřenou dne 23. 12. 2013 na část 1 veřejné zakázky s vybraným uchazečem neuveřejnil na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do 7. 1. 2014, ale až dne 28. 1. 2014.
9. Ve výroku IV. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním části 4 veřejné zakázky v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 písm. a) zákona kupní smlouvu uzavřenou dne 23. 12. 2013 na část 4 veřejné zakázky s vybraným uchazečem neuveřejnil na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do 7. 1. 2014, ale až dne 28. 1. 2014.
10. Ve výroku V. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním části 1 veřejné zakázky v rozporu s § 83 odst. 1 zákona neodeslal oznámení o výsledku zadávacího řízení na část 1 k uveřejnění do 15 dnů od uzavření smlouvy na část 1 veřejné zakázky s vybraným uchazečem, ke kterému došlo dne 23. 12. 2013, tedy nejpozději do 7. 1. 2014, ale až dne 28. 1. 2014.
11. Ve výroku VI. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním části 4 veřejné zakázky v rozporu s § 83 odst. 1 zákona neodeslal oznámení o výsledku zadávacího řízení na část 4 k uveřejnění do 15 dnů od uzavření smlouvy na část 4 veřejné zakázky s vybraným uchazečem, ke kterému došlo dne 23. 12. 2013, tedy nejpozději do 7. 1. 2014, ale až dne 28. 1. 2014.
12. Ve výroku VII. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním části 1 veřejné zakázky v rozporu s § 85 odst. 4 zákona neuveřejnil písemnou zprávu zadavatele k části 1 veřejné zakázky na profilu zadavatele nejpozději do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení na část 1 veřejné zakázky, které zadavatel ukončil uzavřením kupní smlouvy ze dne 23. 12. 2014 s vybraným uchazečem, tedy nejpozději do 7. 1. 2014, ale až dne 28. 1. 2014.
13. Ve výroku VIII. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním části 4 veřejné zakázky v rozporu s § 85 odst. 4 zákona neuveřejnil písemnou zprávu zadavatele k části 4 veřejné zakázky na profilu zadavatele nejpozději do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení na část 4 veřejné zakázky, které zadavatel ukončil uzavřením kupní smlouvy ze dne 23. 12. 2014 s vybraným uchazečem, tedy nejpozději do 7. 1. 2014, ale až dne 28. 1. 2014.
14. Ve výroku IX. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním části 1 veřejné zakázky v rozporu s § 147a odst. 3 zákona neuveřejnil výši skutečně uhrazené ceny za plnění části 1 veřejné zakázky na profilu zadavatele do 90 dnů od splnění smlouvy, ke kterému

v části 1 veřejné zakázky došlo dne 14. 8. 2014, tedy nejpozději do 12. 11. 2014, ale až dne 16. 3. 2015.

15. Ve výroku X. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním části 4 veřejné zakázky v rozporu s § 147a odst. 3 zákona neuveřejnil výši skutečně uhrazené ceny za plnění části 4 citované veřejné zakázky na profilu zadavatele do 90 dnů od splnění smlouvy, ke kterému v části 4 veřejné zakázky došlo dne 14. 8. 2014, tedy nejpozději do 12. 11. 2014, ale až dne 16. 3. 2015.
16. Ve výroku XI. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním části 1 veřejné zakázky v rozporu s § 156 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 156 odst. 2 zákona neuveřejnil odůvodnění vymezení obchodních a technických podmínek veřejné zakázky ve vztahu k potřebám veřejného zadavatele na profilu zadavatele do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, tedy nejpozději do 11. 11. 2013.
17. Ve výroku XII. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním části 2 veřejné zakázky v rozporu s § 156 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 156 odst. 2 zákona neuveřejnil odůvodnění vymezení obchodních a technických podmínek veřejné zakázky ve vztahu k potřebám veřejného zadavatele na profilu zadavatele do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, tedy nejpozději do 11. 11. 2013.
18. Ve výroku XIII. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním části 3 veřejné zakázky v rozporu s § 156 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 156 odst. 2 zákona neuveřejnil odůvodnění vymezení obchodních a technických podmínek veřejné zakázky ve vztahu k potřebám veřejného zadavatele na profilu zadavatele do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, tedy nejpozději do 11. 11. 2013.
19. Ve výroku XIV. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním části 4 veřejné zakázky v rozporu s § 156 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 156 odst. 2 zákona neuveřejnil odůvodnění vymezení obchodních a technických podmínek veřejné zakázky ve vztahu k potřebám veřejného zadavatele na profilu zadavatele do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, tedy nejpozději do 11. 11. 2013.
20. Výrokem XV. napadeného rozhodnutí Úřad uložil zadavateli za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. až XIV. podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona pokutu ve výši 35 000 Kč.
21. Úřad se k výroku I. a II. napadeného rozhodnutí vyjádřil souhrnně, neboť se v obou případech jednalo o spáchání téhož správního deliktu spočívajícího v porušení téže povinnosti stanovené zákonem.
22. Nejprve Úřad konstatoval, jaký byl obsah přílohy č. 1 a č. 4 zadávací dokumentace a jak se tento změnil po poskytnutí dodatečných informací ze strany zadavatele. V důsledku tohoto následně Úřad konstatoval, že nemohlo být pochyb o tom, že došlo k úpravě zadávacích podmínek ve smyslu technické specifikace, ale rovněž i ke změně předmětu plnění veřejné

zakázky. Doplnění značného množství nových položek vedlo ve svém důsledku rovněž k navýšení předpokládané hodnoty jednotlivých částí veřejné zakázky, což samo o sobě dle Úřadu svědčilo o tom, že došlo ke změně zadávacích podmínek, kterou nelze považovat za změnu marginálního charakteru.

23. V odůvodnění napadeného rozhodnutí k výrokům I. a II. Úřad dále konstatoval, že z dikce § 40 odst. 3 zákona vyplývá, že příslušná lhůta by měla být v případě změny zadávacích podmínek prodloužena vždy. Dle Úřadu tedy zadavatel tím, že změnil zadávací podmínky, neměl na výběr, zda ji s ohledem na charakter změny prodlouží nebo neprodlouží. Prostor pro vlastní úvahu naopak dostal zadavatel dle Úřadu z pohledu délky prodloužení lhůty, kdy byl zadavatel oprávněn (resp. povinen) zkoumat povahu provedené úpravy a podle toho provést prodloužení lhůty pro podání nabídek přiměřeně. Stejný závěr vyplýval také z Úřadem odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“) č. j. 5 Afs 131/2007-131 ze dne 12. 5. 2008.
24. Dále Úřad uvedl, že předmětná změna zadávacích podmínek ve smyslu úpravy předmětu plnění provedená zadavatelem na základě dodatečných informací k zadávacím podmínkám byla bezpochyby způsobilá zvýšit časovou náročnost přípravy nabídky pro jednotlivé uchazeče. Vzhledem k tomu, že zadavatel poskytl dodatečné informace, kterými provedl úpravu zadávacích podmínek, aniž by jakkoliv prodloužil lhůtu pro podání nabídek, přičemž lhůta pro podání nabídek byla v zadávací dokumentaci stanovena do 16. 12. 2013, tudíž ode dne poskytnutí dodatečných informací zbývalo do konce lhůty pro podání nabídek pouze 6 dní, mohl mít tento postup zadavatele rovněž vliv na rozhodnutí dodavatelů o podání nabídky.
25. K výrokům III. a IV. napadeného rozhodnutí se Úřad rovněž vyjádřil souhrnně, neboť se v obou případech jednalo o spáchání téhož správního deliktu spočívajícího v téže povinnosti stanovené zákonem.
26. Úřad nejprve obecně uvedl, že zákonná úprava zadávání veřejných zakázek je založena mimo jiné na principu veřejné publicity výsledků zadávacích řízení realizovaných podle zákona a uveřejnění smluv na profilu zadavatele je bezpochyby odrazem tohoto principu. Pokud je zadávací řízení ukončeno uzavřením smlouvy na realizaci veřejné zakázky, je veřejný zadavatel povinen do 15 dnů po uzavření smlouvy uveřejnit tuto smlouvu na svém profilu v souladu s § 147a odst. 1 zákona, a to včetně všech jejích změn a dodatků. Uveřejnění uzavřené smlouvy umožňuje jak kontrolu ze strany Úřadu, tak zejména kontrolu ze strany široké veřejnosti, která tak má možnost seznámit se s podmínkami smlouvy a také konečnou cenou veřejné zakázky.
27. Dále Úřad konstatoval, že zadavatel uzavřel smlouvu na část 1 veřejné zakázky s vybraným uchazečem dne 23. 12. 2013. Povinnost zadavatele uveřejnit smlouvu na část 1 veřejné zakázky na profilu zadavatele měla být dle zákona ze strany zadavatele splněna nejpozději do uplynutí 15denní lhůty, tj. nejpozději ke dni 7. 1. 2014. Z profilu zadavatele vyplývalo, že smlouva byla uveřejněna dne 28. 1. 2014, tzn. 36 dnů po uzavření smlouvy, resp. 21 dnů po uplynutí zákonné lhůty pro uveřejnění.
28. Smlouvu na část 4 veřejné zakázky uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem dne 23. 12. 2013. Povinnost zadavatele uveřejnit smlouvu na část 4 veřejné zakázky na jeho profilu měla být dle zákona ze strany zadavatele splněna nejpozději do uplynutí 15denní

lhůty, tj. nejpozději ke dni 7. 1. 2014. Z profilu zadavatele vyplývá, že smlouva byla uveřejněna dne 28. 1. 2014, tzn. 36 dnů po uzavření smlouvy, resp. 21 dnů po uplynutí zákonné lhůty pro uveřejnění.

29. Závěrem tak Úřad konstatoval, že v šetřeném případě zadavatel smlouvy na část 1 a 4 veřejné zakázky na svém profilu uveřejnil, avšak nedodržel lhůtu stanovenou zákonem, neboť uvedené smlouvy na svém profilu uveřejnil se zpožděním 21 dnů.
30. K výrokům V. a VI. napadeného rozhodnutí se Úřad rovněž vyjádřil souhrnně, neboť se v obou případech jednalo o spáchání téhož správního deliktu spočívajícího v téže povinnosti stanovené zákonem.
31. Úřad nejprve konstatoval, že z § 83 odst. 1 zákona jednoznačně vyplývá povinnost zadavatele zajistit odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění, a to v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů od uzavření smlouvy.
32. Zadavatel v části 1 i v části 4 veřejné zakázky dle Úřadu uzavřel s vybraným uchazečem dne 23. 12. 2013 smlouvu na plnění předmětu části 1 i části 4 veřejné zakázky. Povinnost zadavatele odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění měla být dle zákona ze strany zadavatele splněna nejpozději do uplynutí 15denní lhůty, tj. ke dni 7. 1. 2014. Z bodu V. 1) Oznámení o zadání zakázky vyplývalo, že k odeslání těchto oznámení do Věstníku veřejných zakázek došlo dne 28. 1. 2014, tzn. 36 dnů po uzavření smluv na plnění předmětu části 1 i části 4 veřejné zakázky a 21 dnů po uplynutí zákonné lhůty pro odeslání tohoto oznámení. Tímto jednáním se zadavatel dle Úřadu dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, k naplnění jehož skutkové podstaty postačuje „pouhé“ nedodržení zákonem stanovené uveřejňovací povinnosti, tj. její nesplnění řádně a včas, a to i v případě, kdy zadavatel tímto svým jednáním neovlivnil ani nemohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
33. K výrokům VII. a VIII. napadeného rozhodnutí se Úřad rovněž v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil souhrnně, neboť se v obou případech jednalo o spáchání téhož správního deliktu spočívajícího v téže povinnosti stanovené zákonem.
34. Úřad uvedl, že rovněž uveřejnění písemných zpráv je odrazem principu veřejné publicity. Ať už je zadávací řízení ukončeno uzavřením smlouvy či nikoli, je veřejný zadavatel povinen do 15 dnů po ukončení zadávacího řízení uveřejnit na svém profilu písemnou zprávu v souladu s § 85 odst. 4 zákona. Uveřejnění písemné zprávy umožňuje jak kontrolu ze strany Úřadu, tak zejména kontrolu ze strany široké veřejnosti, která tak má možnost seznámit se s průběhem zadávacího řízení a jeho výsledkem.
35. Zadavatel uzavřel smlouvy na část 1 a část 4 veřejné zakázky s vybraným uchazečem dne 23. 12. 2013. Povinnost zadavatele uveřejnit písemné zprávy na jeho profilu měla být dle zákona ze strany zadavatele splněna v 15denní lhůtě, tj. nejpozději ke dni 7. 1. 2014. Z profilu zadavatele vyplývalo, že písemné zprávy byly uveřejněny dne 28. 1. 2014, tzn. 36 dní po uzavření smlouvy a 21 dní po uplynutí zákonné lhůty pro uveřejnění, čímž se dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona.
36. V souvislosti s námitkou zadavatele, že pozdní uveřejnění písemné zprávy se týkalo fáze po výběru nejvhodnější nabídky a nemohlo mít jakýkoliv vliv na výběr nejvhodnější nabídky, Úřad odkázal na předchozí obsah odůvodnění (viz bod 74. odůvodnění napadeného

rozhodnutí), jelikož závěry v něm uvedené bylo možné analogicky vztáhnout i na pozdní uveřejnění písemných zpráv na profilu zadavatele.

37. K výrokům IX. a X. napadeného rozhodnutí se Úřad rovněž vyjádřil souhrnně, neboť se v obou případech jednalo o spáchání téhož správního deliktu spočívajícího v téže povinnosti stanovené zákonem.
38. Úřad konstatoval, že z § 147a odst. 3 zákona jednoznačně vyplývá povinnost zadavatele uveřejnit výši skutečně uhrazené ceny na profilu zadavatele nejpozději do 90 dnů od okamžiku splnění smlouvy.
39. Úřad také uvedl, že ze smlouvy uzavřené mezi zadavatelem a vybraným uchazečem dne 23. 12. 2013 vyplývá závazek vybraného uchazeče dodat zboží včetně zajištění plné funkcionality a zprovoznění na místě nejpozději do 30. 6. 2014. Z výpisu účtu zadavatele předloženého Úřadu v rámci šetření podnětu vyplývalo, že k poslední platbě ze strany zadavatele za plnění části 1 a 4 veřejné zakázky došlo dne 13. 8. 2014.
40. Úřad dále dovodil, že zákon nijak nespecifikuje okamžik splnění smlouvy, v obecné právní teorii se však za okamžik splnění smlouvy považuje okamžik, kdy strany navzájem splnily své povinnosti, které jim smlouva ukládá. V případě kupní smlouvy se jedná o splnění povinnosti vybraného uchazeče dodat předmět veřejné zakázky a povinnosti zadavatele uhradit vybranému uchazeči cenu za dodání předmětu veřejné zakázky. Úřad měl tudíž za to, že ke splnění smlouvy dochází okamžikem připsání sjednané ceny za plnění veřejné zakázky na účet vybraného uchazeče, resp. prodávajícího. Přesnou informaci o tom, kdy tento okamžik nastal, neměl zadavatel ani Úřad k dispozici, proto Úřad vycházel z domněnky, že k provedení platby došlo v souladu s obecně platnými zásadami bezhotovostního platebního styku (viz ustanovení § 109 odst. 1 zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů), tedy v den následující po dni zadání platebního příkazu k provedení platby ceny z bankovního účtu zadavatele.
41. Na základě výše uvedeného Úřad uvedl, že smlouva na část 1 i na část 4 veřejné zakázky byla splněna dne 14. 8. 2014. Povinnost zadavatele uveřejnit výši skutečně uhrazené ceny za plnění části 1 i části 4 veřejné zakázky na profilu zadavatele měla být dle zákona ze strany zadavatele splněna v 90denní lhůtě, tj. nejpozději ke dni 12. 11. 2014. Z profilu zadavatele, resp. z potvrzení provozovatele profilu zadavatele, které Úřad obdržel v rámci šetření podnětu, vyplývalo, že výše skutečně uhrazených cen za plnění části 1 a části 4 veřejné zakázky byly uveřejněny dne 16. 3. 2015, tzn. 214 dnů po splnění smluv na část 1 a část 4 veřejné zakázky, resp. 123 dnů po uplynutí zákonné lhůty pro uveřejnění.
42. K výrokům XI. až XIV. napadeného rozhodnutí se Úřad rovněž vyjádřil souhrnně, neboť se ve všech případech jednalo o spáchání téhož správního deliktu spočívajícího v téže povinnosti stanovené zákonem.
43. Z obchodních podmínek veřejné zakázky dle Úřadu vyplývalo, že kupující, tj. zadavatel, se zavazuje k zaplacení smluvní pokuty za prodlení s úhradou faktur ve výši 0,1 % z dlužné částky za každý započatý den prodlení. Z dikce ustanovení § 4 odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 232/2012 Sb., o podrobnostech rozsahu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky a odůvodnění veřejné zakázky (dále jen „**vyhláška**“), nicméně vyplývala povinnost zadavatele odůvodnit vymezení obchodních podmínek v případě, že se zadavatel zavazuje uhradit

smluvní pokutu za prodlení s úhradou faktur vyšší než 0,05 % z dlužné částky za každý den prodlení. V šetřeném případě bylo tedy dle Úřadu povinností zadavatele odůvodnit vymezení obchodních podmínek veřejné zakázky na dodávky ve vztahu ke svým potřebám a rizikům souvisejícím s plněním veřejné zakázky ve smyslu § 156 zákona.

44. Úřad dále uvedl, že v šetřeném případě bylo oznámení o zahájení předmětného zadávacího řízení ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 6. 11. 2013, nicméně z profilu zadavatele nevyplývá, že by zadavatel do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení uveřejnil odůvodnění veřejné zakázky.
45. Vzhledem k tomu, že zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil technické podmínky a dále vzhledem k tomu, že stanovil obchodní podmínku související se splatností faktur vyšší než v § 4 odst. 1 písm. f) zákona předpokládaná procentuální hodnota, byl zadavatel dle Úřadu povinen uveřejnit na svém profilu odůvodnění veřejné zakázky ve smyslu § 156 odst. 1 písm. c) do 3 pracovních dnů od uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, tedy nejpozději do 11. 11. 2013, avšak zadavatel odůvodnění veřejné zakázky ve smyslu § 156 odst. 1 zákona neuveřejnil vůbec. Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správních deliktů podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) zákona v souvislosti se zadáváním částí 1 až 4 veřejné zakázky.
46. K odůvodnění výroku XV. napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že pro stanovení výše sankce bylo nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů a jejíž podstata tkívá v absorpci sazeb. Úřad tedy v souladu s výše uvedenou zásadou uložil zadavateli pokutu za správní delikt ze všech uvedených v napadeném rozhodnutí nejpřísněji trestný. Tímto Úřad shledal správní delikt konstatovaný ve výroku III. napadeného rozhodnutí. K dalším správním deliktům uvedeným ve výrocích I., II. a IV až XIV. Úřad přihlédl jako k přitěžujícím okolnostem.
47. Co se týče posouzení závažnosti spáchaného správního deliktu, Úřad uvedl, že uveřejňovací, a tedy informativní povinnost stanovenou zákonem považuje za stěžejní pro kontrolu postupu zadavatele širokou veřejností. V šetřeném případě se jednalo o uveřejnění smlouvy na předmět plnění části 1 veřejné zakázky, přičemž pozdním uveřejněním předmětné smlouvy došlo k ohrožení právem chráněného zájmu spočívajícího v možnosti zpětné kontroly veřejné zakázky a postupu zadavatele ze strany veřejnosti, jež přispívá k hospodárnému vynakládání veřejných prostředků a je v širším smyslu projevem zásady transparentnosti, neboť uzavřenou smlouvu lze z pohledu veřejnosti (a jejího legitimního zájmu na kontrole vydávání veřejných prostředků) pokládat za vůbec nejrelevantnější dokument celého zadávacího řízení.
48. Z hlediska následků však Úřad při stanovování pokuty zohlednil částečně ve prospěch zadavatele to, že zadavatel smlouvu uzavřenou na část 1 veřejné zakázky na svém profilu dodatečně uveřejnil a nedošlo tedy k úplné ignoraci zákonné povinnosti. Přestože k uveřejnění smlouvy došlo po více než měsíci od jejího uzavření, lze dojít k závěru, že tento postup alespoň částečně zmírnil dopad zadavatelova pochybení.
49. Jako k přitěžující okolnosti Úřad přihlédl k tomu, že totožného správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel za shodných okolností dopustil i v případě části 4 veřejné zakázky a dále že se zadavatel rovněž dopustil dalších sedmi správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, jimiž zadavatel atakoval především právo veřejnosti

seznámit se s postupem a závěry zadavatele v zákonné lhůtě (porušení uveřejňovacích povinností), a dále dvou správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, jimiž zadavatel atakoval právo uchazečů na prodloužení lhůty pro podání nabídek v souvislosti s provedenou úpravou zadávacích podmínek.

50. Závěrem Úřad přihlédl při stanovení výše pokuty také k ekonomické situaci zadavatele, když vycházel z výroční zprávy za rok 2014 uveřejněné na webových stránkách zadavatele, ze které vyplývá, že objem finančních prostředků, se kterými zadavatel hospodaří, se pohybuje v řádu stovek milionů korun. Úřad proto konstatoval, že výše uložené pokuty neměla vzhledem k objemu finančních prostředků, kterými zadavatel v rámci svého rozpočtu disponuje, v žádném případě likvidační charakter.

III. Námitky rozkladu

51. Dne 19. 11. 2015 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 6. 11. 2015. Zadavatel podal rozklad v zákonné lhůtě.
52. Zadavatel se nejprve v rozkladu neztotožnil s názorem Úřadu vysloveným ve výročí I. a II. napadeného rozhodnutí, neboť se dle něj Úřad dostatečně nevypořádal s námitkou týkající se nezpůsobilosti napadených změn zadávacích podmínek způsobených dodatečnými informacemi ovlivnit výsledek zadávacího řízení. Zadavatel v rozkladu k této problematice namítá, že již před zahájením předmětného zadávacího řízení na veřejnou zakázku mu předcházelo prakticky stejné zadávací řízení na veřejnou zakázku s názvem „Komplexní dodávka výpočetní techniky pro potřeby FBMI“, které však bylo zrušeno pro nedostatek podaných způsobilých nabídek v jednotlivých částech této veřejné zakázky. Dle zadavatele měli tedy uchazeči se zájmem o veřejnou zakázku téměř dvojnásobek času, během kterého mohli své nabídky připravovat. Zadavatel se tedy v rozkladu domnívá, že potenciální uchazeči nemohli považovat úpravu zadávacích podmínek za překážku. K této skutečnosti přispívá dle zadavatele také fakt, že nového zadávacího řízení na veřejnou zakázku se vyjma jednoho uchazeče zúčastnili jen uchazeči, kteří podali nabídky i v předchozím výše zmíněném zadávacím řízení na obdobnou veřejnou zakázku, přičemž tyto nabídky odpovídaly upraveným specifikacím a nebylo nutné se uchazečů doptávat na žádné nejasnosti atd. Zadavatel dále dodává, že uchazeč, který se předchozího zadávacího řízení na obdobnou veřejnou zakázku nezúčastnil, ostatní uchazeče v novém nyní projednávaném zadávacím řízení na veřejnou zakázku překonal lepší nabídkovou cenou. Z výše uvedených důvodů má zadavatel za to, že úprava předmětu plnění veřejné zakázky v části 1 a 4 nejenže neovlivnila, ale ani nemohla ovlivnit výsledek zadávacího řízení, a tedy ji nelze s ohledem na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 41/2010-72 ze dne 7. 10. 2011 považovat za správní delikt ve smyslu § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
53. Dále zadavatel v rozkladu k výročím III. až VIII. napadeného rozhodnutí uvádí, že nebyl schopný splnit své povinnosti uveřejnění stanovené zákonem, a to vzhledem k období, v němž měly být předmětné delikty spáchány. Tuto svou nezpůsobilost zadavatel v rozkladu přisuzuje zejména období přelomu roku, konci účetního období, vánočním svátkům, zkouškovému období, povinnosti zpracovat pro poskytovatele dotací všechny podklady související s projekty financovanými z Evropských fondů a závěrem také v té době probíhající chřipkové sezóně. Souběhem výše uvedených okolností tak zadavatel dovozuje, že nebyl

ve smyslu § 121 odst. 1 zákona za správní delikty uvedené ve výrocích III. až VIII. napadeného rozhodnutí odpovědný.

54. Zadavatel dále namítá, že výše uvedený argument uvedl již ve svém vyjádření se k podkladům rozhodnutí, přičemž Úřad se s ním v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak nevypořádal, což zapříčinilo porušení § 68 odst. 3 správního řádu a zároveň nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí vydaného Úřadem.
55. Dále zadavatel v rozkladu napadá výroky IX. a X. napadeného rozhodnutí, přičemž namítá, že prodlení s uveřejněním skutečně uhrazené ceny bylo způsobeno snahou o rychlou realizaci veřejné zakázky, při níž díky soustředění se na potřeby projektu, jeho správné vyúčtování a podání příslušných monitorovacích zpráv vedlo k neúmyslnému opomenutí uveřejnit skutečně uhrazenou cenu. Dále zadavatel dodává, že vytčené jednání nemohlo mít jakýkoliv dopad na výběr dodavatele.
56. K výrokům XI. až XIV. napadeného rozhodnutí zadavatel v rozkladu rozporuje tvrzení, že se na něj vztahovaly povinnosti dle § 4 odst. 1 písm. f) a § 5 odst. 1 vyhlášky. Nejprve zadavatel namítá, že smluvní pokuta kupujícímu byla dle něj stanovena ve výši 0,01 % z dlužné částky, nikoliv však za každý den prodlení, jak požaduje vyhláška, nýbrž až po prvních 30 dnech prodlení, do té doby se smluvní pokuta na kupujícího nevztahovala vůbec. Zadavatel dále podotýká, že v tomto období „platebních prázdnin“ je právě jako kompenzace nastavena kupujícímu vyšší sazba úroku z prodlení uvedená v obchodních podmínkách. Na základě výše uvedeného tedy není dle zadavatele třeba odůvodňovat vymezení obchodních podmínek veřejné zakázky, konkrétně zdánlivou nevýhodnost nastavení smluvní pokuty za prodlení zadavatele ve smyslu § 4 odst. 1 písm. f) vyhlášky, neboť toto nastavení nespadá pod výše uvedené ustanovení vyhlášky.
57. K povinnosti uveřejnit odůvodnění vymezení technických podmínek veřejné zakázky ve smyslu § 5 odst. 1 vyhlášky zadavatel v rozkladu podotýká, že s ohledem na rozsah a podrobnost technické specifikace, nelze po zadavateli požadovat odůvodnění každé položky a každého jednotlivého parametru, neboť je zde jednoznačně zřejmé, že zadavatel je výzkumnou institucí, přičemž je zde logická vazba na výzkum a potřebnou kapacitu výpočetní techniky. Měla-li by být vyhláška aplikována tak, jak to učinil Úřad v napadeném rozhodnutí, šlo by to proti úmyslu zákonodárce při tvorbě vyhlášky, a to zejména z důvodu, že by zadavatel byl povinen odůvodňovat všechny požadavky na předmět plnění veřejné zakázky, nikoli pouze ty, které se svou povahou vymykají běžné činnosti zadavatele či požadavkům, jež lze od zadavatele běžně očekávat a které by mohly omezovat hospodářskou soutěž.

Závěr rozkladu

58. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a konstatoval, že se zadavatel správního deliktu nedopustil.

IV. Řízení o rozkladu

59. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

60. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
61. Úřad tím, že ve výrocích I., II. a V. až XV. napadeného rozhodnutí rozhodl tak, jak je výše v kapitole II. s názvem „napadené rozhodnutí“ uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V tomto rozhodnutí jsem však přistoupil ke změně výroků III. a IV. napadeného rozhodnutí, jelikož se v nich Úřad dopustil nesprávného právního posouzení, resp. nesprávného označení právních ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno.
62. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke změně výroků III. a IV. napadeného rozhodnutí a k zamítnutí rozkladu a potvrzení výroků I., II. a V. až XV. napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

K důvodům změny výroků III. a IV. napadeného rozhodnutí

63. Správní řád v § 68 odst. 2 vymezuje povinné náležitosti, které musí výrok rozhodnutí obsahovat. Mezi tyto povinné náležitosti správní řád výslovně zařazuje a) řešení otázky, která je předmětem řízení, b) právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a c) označení účastníků podle § 27 odst. 1. Mimo to, pak správní řád stanovuje, že ve výroku rozhodnutí musí být dále uveden údaj o lhůtě ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Povinné náležitosti výroku, které správní řád stanovuje, vyplývají přímo z povahy výroku, který je pro vydané rozhodnutí ve věci stěžejní. Je to totiž právě výrok, který je konstitutivní, esenciální, a proto nepominutelnou součástí správního rozhodnutí, neboť v něm správní orgán formuluje svůj závazný názor v projednávané věci.
64. V rozhodovaném případě Úřad ve výroku III. napadeného rozhodnutí konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním části 1 veřejné zakázky, v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 písm. a) zákona neuveřejnil na profilu zadavatele kupní smlouvu na část 1 veřejné zakázky do 7. 1. 2014. V rámci řízení o rozkladu však došlo ke zjištění, že § 147a odst. 2 písm. a) se v rámci projednávané věci neuplatní, neboť tento se týká výjimky u smluv na veřejné zakázky malého rozsahu. V daném případě, se však jednalo o nadlimitní veřejnou zakázku a bylo tedy pro správnou specifikaci právních ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, nutné uvést ve výroku III. napadeného rozhodnutí ustanovení § 147a odst. 2 zákona, neboť právě ten určuje zadavateli 15denní lhůtu k uveřejnění výše uvedené kupní smlouvy, a to od jejího uzavření. Výše uvedeným způsobem formulovaný výrok tedy sice splňoval požadavek na uvedení právního ustanovení, podle kterého bylo rozhodováno jako povinné náležitosti výrokové části správního rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 2 správního řádu, avšak trpěl vadou v rámci označení vnitřního členění § 147a zákona, a proto jsem

přistoupil k jeho změně. Nutno podotknout, že výrok IV. napadeného rozhodnutí týkajícího se uveřejnění kupní smlouvy na část 4 veřejné zakázky trpí stejnou vadou.

65. V odůvodnění napadeného rozhodnutí, v části týkající se výroků III. a IV. napadeného rozhodnutí, konkrétně pak u výčtu relevantních ustanovení Úřad správně označil ustanovení § 147a odst. 2 zákona, z něhož zadavateli vyplývá povinnost uveřejnit kupní smlouvy na část 1 a část 4 veřejné zakázky do 15 dnů od jejich uzavření. Je tak zřejmé, že Úřad jednání zadavatele posuzoval vzhledem k relevantnímu ustanovení zákona, kterým je v daném případě ustanovení § 147a odst. 2 zákona a nikoliv ve vztahu k ustanovení § 147a odst. 2 písm. a) zákona, který ve výroku rozhodnutí a následně i dále v textu nesprávně uvádí. Tato skutečnost ostatně vyplývá i ze samotného textu výroku rozhodnutí, z něhož jednoznačně vyplývá, že skutek, v němž Úřad spatřoval porušení postupu stanoveného zákonem, spočíval v tom, že zadavatel kupní smlouvu na část 1 a část 4 veřejné zakázky uzavřenou s vybraným uchazečem neuveřejnil na svém profilu do 15 dnů od jejího uzavření.
66. Přestože však napadené rozhodnutí ve výrocih III. a IV. trpí vadou spočívající v nesprávném označení právního ustanovení, podle něhož bylo rozhodováno, nemá tento nedostatek vliv na posouzení jednání zadavatele, jakožto jednání porušující zákon, a zároveň přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť z celkového kontextu odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, proč a na základě čeho Úřad konstatoval spáchání správních deliktů v důsledku čehož nelze ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu konstatovat, že by zadavateli, jako účastníkovi řízení, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Tento fakt podporuje také to, že ani zadavatel v rozkladu nerozporuje nesrozumitelnost či nejednoznačnost nyní měněné části napadeného rozhodnutí. Zároveň považuji za nutné podotknout, že v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 17. 9. 2015 došlo ze strany Úřadu ke správnému vymezení předmětu řízení a v rámci nyní projednávané problematiky k uvedení § 147a odst. 2 a nikoli § 147a odst. 2 písm. a) zákona a tedy ani díky této skutečnosti nemůže být pochyb o tom, že zadavateli bylo od počátku známo, ve vztahu k jakému porušení postupu podle zákona je vedeno správní řízení. S ohledem na výše uvedené jsem shledal podmínky pro to, aby bylo možno tuto nepřesnost napravit přímo v řízení o rozkladu, a to postupem podle § 90 odst. 1 písm. c) v návaznosti na § 152 odst. 4 správního řádu s tím, že tento postup plně koresponduje se zásadou procesní ekonomie. Jestliže by totiž došlo ke zrušení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b) zákona v návaznosti na § 152 odst. 4 správního řádu, znamenalo by to pro Úřad pouze dílčí úpravu výroku, přičemž případná druhá instance by měla pouze formální charakter. Změna právního ustanovení uvedeného ve výrocih III. a IV. napadeného rozhodnutí z § 147a odst. 2 písm. a) na § 147a odst. 2 zákona tedy představuje dostatečnou nápravu pochybení vznikuvšího na straně Úřadu.
67. Dále považuji za nutné uvést, že kromě změny výroků III. a IV. napadeného rozhodnutí je potřeba změnit stejným způsobem také odůvodnění napadeného rozhodnutí, konkrétně jeho bod 60, v němž Úřad učinil dílčí závěr o spáchání správních deliktů dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, a to na základě stejných ustanovení zákona, jaké byly chybně uvedeny ve výrocih III. a IV. napadeného rozhodnutí. Konkrétně se tedy jedná o změnu této původní věty: *„Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel se dopustil správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona v souvislosti se zadáváním části 1 a 4 veřejné zakázky tím, že v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 písm. a)*

zákona kupní smlouvu uzavřenou dne 23. 12. 2013 na část 1 a 4 veřejné zakázky s vybraným uchazečem neuveřejnil na profilu zadavatele nejpozději do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do 7. 1. 2014, ale až dne 28. 1. 2014.“ Změněná verze tak dostane tuto podobu: „*Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel se dopustil správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona v souvislosti se zadáváním části 1 a 4 veřejné zakázky tím, že v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 zákona kupní smlouvu uzavřenou dne 23. 12. 2013 na část 1 a 4 veřejné zakázky s vybraným uchazečem neuveřejnil na profilu zadavatele nejpozději do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do 7. 1. 2014, ale až dne 28. 1. 2014.*“ I zde jsem tedy musel dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu přistoupit ke změně napadeného rozhodnutí, tentokrát v části odůvodnění, a to za účelem odstranění vad tohoto odůvodnění.

K výrokům I. a II. napadeného rozhodnutí

68. K námitce zadavatele týkající se nezpůsobilosti napadených změn zadávacích podmínek ovlivnit výsledek zadávacího řízení a zároveň nedostatečného odůvodnění takového ovlivnění v napadeném rozhodnutí, uvádím následující.
69. Na úvod považuji za nutné zmínit, že samotné porušení zákona ze strany zadavatele ještě nepostačuje k naplnění všech znaků správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, neboť vedle něj je potřeba zkoumat, zda takový postup zadavatele podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zda byla zároveň uzavřena smlouva na veřejnou zakázku.
70. Co se týká porušení zákona ze strany zadavatele, musím souhlasit s názorem Úřadu vyjádřeným v napadeném rozhodnutí, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 40 odst. 3 zákona, když prostřednictvím dodatečných informací upravil zadávací podmínky pro předmět plnění části 1 a části 4 veřejné zakázky tak, že některé požadavky na dodávky vypustil, jiné doplnil a dále upravil technickou specifikaci určitých dodávek, aniž by jakkoliv prodloužil lhůtu pro podání nabídek. Nutno podotknout, že tuto skutečnost (resp. znak skutkové podstaty správního deliktu) zadavatel ve svém rozkladu nijak nerozporuje, a proto ji považuji s ohledem na výše uvedené za bezespornou a prokázanou.
71. Dalším znakem skutkové podstaty správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona je, že zadavatel uzavře s vybraným uchazečem smlouvu na veřejnou zakázku. K naplnění tohoto znaku došlo již před zahájením správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, a to dne 23. 12. 2013, k jeho prokázání poté došlo dne 28. 1. 2014, kdy zadavatel uveřejnil kupní smlouvy na část 1 i část 4 veřejné zakázky na svém profilu. Dále tuto skutečnost Úřad konstatoval v rámci napadeného rozhodnutí, přičemž předmětná smlouva je součástí správního spisu vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0609/2015/VZ. Zadavatel ani druhý znak skutkové podstaty správního deliktu ve smyslu § 120 odst. 1 písm. a) zákona, tedy uzavření kupních smluv na plnění části 1 a části 4 veřejné zakázky v rozkladu nijak nenapadá, a proto považuji i tento znak skutkové podstaty správního deliktu za bezesporný a naplněný.
72. Poslední znak skutkové podstaty správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona spočívá alespoň v možnosti výše uvedeným jednáním zadavatele porušujícím zákon podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. V souvislosti s výše uvedeným poukazuji na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2013, sp. zn. 9 Afs 78/2012, v němž se tento soud ztotožnil s názorem Krajského soudu v Brně a učinil závěr, že „je podstatné znění ustanovení

§ 120 odst. 1 písm. a) zákona, dle něhož se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku. Ze zákonného znění přitom expressis verbis plyne, že ke spáchání deliktu dojde, i pokud porušením zákona zadavatel pouze mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Ze zákona je tedy zřejmé, že postačí pouhá potencialita podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky“.

73. V obecné rovině lze dovodit, že ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, jakožto důsledek porušení/nedodržení postupu stanoveného zákonem, může působit ve dvou rovinách. Tou první je rovina, která je uvnitř daného zadávacího řízení a týká se užší soutěže o veřejnou zakázku mezi uchazeči, kteří podali svou nabídku na veřejnou zakázku. Tou druhou je pak rovina, která je vně zadávacího řízení a v níž probíhá širší hospodářská soutěž mezi potenciálními dodavateli. V případě první roviny může být příkladem takového nedodržení postupu stanoveného zákonem např. situace, kdy zadavatel uzavře smlouvu s uchazečem, který však nedodržel požadavky stanovené zadávací dokumentací a tedy měl být ze zadávacího řízení vyloučen. V takovém případě je zřejmé, že nedodržení postupu stanoveného zákonem bude ovlivňovat výběr nejvhodnější nabídky právě z hlediska užší soutěže mezi uchazeči. Z hlediska druhé roviny může být takovým případem situace, kdy zadavatel v zadávací dokumentaci stanoví požadavky na prokázání kvalifikace, které však jsou nepřiměřené druhu rozsahu a složitosti veřejné zakázky, když důsledkem takového nedodržení postupu, bude ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky právě v rámci širší soutěže, a může tak mít vliv na počet potenciálních uchazečů.
74. V nyní projednávané věci mohlo nedodržení postupu stanoveného v § 40 odst. 3 zákona působit na výběr nejvhodnější nabídky pouze navenek, neboť nedostatek spočívající ve změně zadávacích podmínek veřejné zakázky, aniž by došlo ze strany zadavatele k prodloužení lhůty pro podání nabídek, mohl ovlivnit potenciální dodavatele v jejich rozhodnutí podat nabídku do předmětného zadávacího řízení. Změna požadavků resp. zadávacích podmínek veřejné zakázky učiněná zadavatelem prostřednictvím dodatečných informací mohla mít nepochybně vliv na rozhodování dodavatelů o podání nabídky, neboť právě nastavení zadávacích podmínek a požadavků zadavatele je stěžejním podkladem pro rozhodnutí o podání nabídky. Pokud tedy zadavatel v šetřeném případě změnil požadavky obsažené v zadávací dokumentaci v tom smyslu, že dodatečnými informacemi mimo jiné navýšil množství poptávaného plnění, resp. počet kusů dodávek, čímž fakticky původní zadávací podmínky zásadně modifikoval, resp. zvýšil své požadavky a lhůtu pro podání nabídek neprodloužil, mohl mít tento postup nepochybně vliv na rozhodnutí dodavatelů o podání nabídky. Důvodem je zejména skutečnost, že v důsledku změny původních požadavků zadávací dokumentace, bez prodloužení lhůty k podání nabídek, ve které by byly reflektovány upravené požadavky zadavatele, mohli někteří zájemci, kteří se zamýšleli soutěžit o veřejnou zakázku účastnit, na rozhodnutí podat nabídku rezignovat, byť by jinak byli schopni předmět veřejné zakázky reálně plnit. Předmětná změna požadavků na předmět veřejné zakázky tak byla způsobilá ve svém důsledku omezit počet (okruh) potenciálních dodavatelů.
75. V šetřeném případě, jak již bylo uvedeno výše, zadavatel vypuštěním požadavku na dodávky, navýšením množství resp. kusů dodávek souvisejících s předmětem veřejné

zakázky a zároveň úpravou technické specifikace dodávek modifikoval zadávací podmínky a jeho povinností tedy bylo ve smyslu § 40 odst. 3 zákona současně s touto provedenou změnou přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání nabídek, aby dodavatelé mající zájem o získání předmětné veřejné zakázky měli dostatek času na zapracování této změny do jejich nabídek. V tuto chvíli není nutné polemizovat, jaké prodloužení lhůty pro podání nabídek by se v souvislosti s dodatečnými informacemi k zadávací dokumentaci jevilo přiměřeným. Podstatné pro rozhodnutí ve věci je totiž to, že zadavatel, ačkoliv dodatečnými informacemi upravil zadávací podmínky, lhůtu pro podání nabídek neprodloužil vůbec.

76. S ohledem na výše uvedené tedy konstatuji, že změnou zadávací dokumentace a následným neprodloužením lhůty pro podání nabídek v podstatě zadavatel jednal proti svému zájmu, když jde k jeho škodě, bude-li podána jen část z potenciálních nabídek dodavatelů. Zadavateli má primárně jít o to, aby nabídky podalo co nejvíce dodavatelů schopných zajistit předmět plnění veřejné zakázky tak, aby měl možnost vybírat z konkurenceschopných nabídek, přičemž by byl naplněn elementární účel zadávacího řízení, a to efektivita a racionalita vynakládání veřejných prostředků. Závěrem shledávám, že zadavatel mohl omezit potenciálním uchazečům možnost reálně se ucházet o veřejnou zakázku, čímž mohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Tímto tedy shledávám za prokázány také třetí znak skutkové podstaty správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, kterým je v důsledku porušení zákona zadavatelem možnost podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Předmětnou námitku zadavatele vzhledem k výše uvedenému tedy neshledávám důvodnou.
77. Nutno dodat, že nelze díky výše konstatovaným závěrům se zadavatelem souhlasit v tom, že by jeho jednání v rozporu se zákonem nemohlo být z důvodu chybějícího znaku skutkové podstaty správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona považováno za správní delikt, jak tomu bylo v případě, jímž se zabýval Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 62 Af 41/2010-72 ze dne 7. 10. 2011.
78. K námitce zadavatele týkající se nedostatečného odůvodnění možnosti podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky v napadeném rozhodnutí, uvádím následující. Úřad se k výše uvedené potencialitě ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky vyjádřil v bodě 44 a násl. napadeného rozhodnutí. Konkrétně pak Úřad v bodě 44 napadeného rozhodnutí uvedl, že ode dne poskytnutí dodatečných informací zbývalo do konce lhůty pro podání nabídek pouze 6 dní, což samo o sobě mohlo mít vliv na rozhodnutí dodavatelů o podání nabídky, což ve svém důsledku mohlo ovlivnit počet nabídek podaných jednotlivými uchazeči a zároveň tedy i výběr nejvhodnější nabídky. V bodě 45 napadeného rozhodnutí následně Úřad zdůraznil možnost pouhé potenciality ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. V rámci závěru o možnosti zadavatelova jednání podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky Úřad vycházel zejména ze zjištěného skutkového stavu věci. V rámci této námitky mám tedy za to, že Úřad odůvodnil předmětný závěr v napadeném rozhodnutí dostatečně, správně a v souladu se zákonem. S ohledem na výše uvedené neshledávám tuto námitku zadavatele důvodnou.
79. K námitce, že nyní projednávanému zadávacímu řízení na veřejnou zakázku předcházelo téměř totožné zadávací řízení, uvádím, že tato není pro projednávaný případ relevantní, neboť zadavatelem odkazované zadávací řízení předcházející nyní projednávanému zadávacímu řízení na veřejnou zakázku bylo prokazatelně zrušeno, přičemž rozhodnutí

o zrušení bylo v souladu se zákonem uveřejněno dne 30. 10. 2013 ve Věstníku veřejných zakázek. Pro nyní projednávanou věc tedy není podstatné, že zadávacímu řízení na veřejnou zakázku, které je předmětem tohoto správního řízení předcházelo téměř totožné zadávací řízení vedené jen pod jiným názvem veřejné zakázky, které bylo následně zrušeno. Tuto skutečnost nelze pro daný případ zohlednit, neboť jednání zadavatele lze posuzovat pouze v rámci procesu zadávání nyní projednávané veřejné zakázky. Není tedy možné se ztotožnit s námitkou zadavatele, že uchazeči se zájmem o nyní projednávanou veřejnou zakázku měli pro přípravu nabídek téměř dvojnásobek času, a to ani v případě, že by v rámci nyní projednávané veřejné zakázky podali nabídky totožné subjekty.

80. Nad rámec výše uvedeného považuji za nutné také konstatovat, že již samotný fakt, že se nového zadávacího řízení zúčastnili všichni uchazeči, kteří podali nabídky i v předchozím nyní již zrušeném zadávacím řízení, přičemž vybraným uchazečem se stal právě uchazeč, který se předchozího zadávacího řízení nezúčastnil, přispívá jednoznačně také ke skutečnosti, že by eventuálně do zadávacího řízení na nyní projednávanou veřejnou zakázku mohlo v případě prodloužení lhůty pro podání nabídek podat nabídku více uchazečů, jež by bylo schopných zajistit předmět plnění veřejné zakázky i s nižší nabídkovou cenou, a to i přesto, že se předchozího zadávacího řízení s obdobným předmětem veřejné zakázky nezúčastnili.

K výrokům III. až VIII. napadeného rozhodnutí

81. K námitce rozkladu týkající se nezpůsobilosti zadavatele splnit svou zákonnou povinnost uveřejnění kupních smluv na část 1 a část 4 veřejné zakázky, oznámení o výsledku zadávacího řízení na obě výše zmíněné části veřejné zakázky a písemných zpráv zadavatele, uvádím následující. K celé otázce „informační povinnosti“ zadavatelů nejprve v obecné rovině konstatuji, že kogentní povinnost uveřejňovat zákonem předpokládané úkony či skutečnosti reprezentuje zásadu transparentnosti zadávání veřejných zakázek, promítající se do konkrétních práv a povinností zadavatelů, a jako taková od počátku protkává celé zadávací řízení. Zásada transparentnosti je přitom základním předpokladem efektivní a průhledné soutěže, jež vede k hospodárnému vynakládání veřejných prostředků. Svou důležitostí nijak nezaostává za ostatními principy stanovenými v § 6 zákona, proto je třeba dbát na to, aby byla nejen striktně zachována, ale i posilována právě prostřednictvím uveřejnění konkrétních informací tak, aby k takovým sdělením mohla mít včas přístup jak široká veřejnost, tak orgán dohledu či jiný subjekt mající zájem na efektivní soutěži a hospodárném vynakládání finančních prostředků z veřejných zdrojů. Veřejná kontrola postupu zadavatele a kontrola hospodaření s finančními prostředky je však zásadně možná pouze za situace, kdy má zadavatel zákonem stanovenou povinnost uveřejňovat informace o tom, jaký byl průběh a výsledek zadávacího řízení na veřejnou zakázku, a pokud tuto povinnost beze zbytku uskuteční.
82. K otázce naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona konstatuji, že zadavatel se jmenovaného deliktu dopustí tehdy, jestliže nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem, čímž ve svém důsledku naruší zásadu transparentnosti uvedenou v § 6 zákona, jež se do této povinnosti promítá. Zájem společnosti na řádném průběhu zadávacího řízení, stejně jako na včasném uveřejnění jeho výsledku, je neoddiskutovatelný, tím spíše, když zákonem stanovený proces má přispívat k ochraně či posílení jedné ze základních zásad postupu při zadávání veřejných zakázek. Objektem správního deliktu je

tedy dodržení zásady transparentnosti, jejíž porušení se nesplněním povinnosti uveřejnění, popřípadě nedodržením způsobu uveřejnění, presumuje. Formální znaky správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona zadavatel tedy naplní, když příslušné formuláře či dokumenty neuveřejní co do způsobu, rozsahu a lhůty.

83. Z § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona vyplývá, že veřejný zadavatel uveřejní na svém profilu smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku, a to do 15 dnů od jejího uzavření. Povinností zadavatele tedy bylo v zákonem stanovené lhůtě uveřejnit na profilu zadavatele smlouvu na plnění části 1 i části 4 veřejné zakázky, a to do 7. 1. 2014. Této povinnosti však zadavatel nedostál. Výše uvedené smlouvy byly uveřejněny na profilu zadavatele až dne 28. 1. 2014. Prokazatelně tedy tímto postupem došlo k porušení zákona ze strany zadavatele.
84. V § 83 odst. 1 zákona je konkrétně uvedeno, že veřejný zadavatel je povinen do 15 dnů od uzavření smlouvy odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění. Povinností zadavatele tedy bylo v zákonem stanovené lhůtě odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení na část 1 i část 4 veřejné zakázky k uveřejnění, a to do 7. 1. 2014. Této povinnosti však zadavatel nedostál. Výše uvedená oznámení o výsledku zadávacího řízení byla odeslána k uveřejnění až dne 28. 1. 2014. Prokazatelně tedy tímto postupem došlo k porušení zákona ze strany zadavatele.
85. V § 85 odst. 4 zákona je konkrétně uvedeno, že zadavatel je povinen do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení uveřejnit na profilu zadavatele písemnou zprávu. Povinností zadavatele tedy bylo v zákonem stanovené lhůtě uveřejnit na svém profilu písemnou zprávu zadavatele k části 1 i k části 4 veřejné zakázky, a to do 7. 1. 2014. Této povinnosti však zadavatel nedostál. Výše uvedené písemné zprávy byly odeslány k uveřejnění až dne 28. 1. 2014. Prokazatelně tedy tímto postupem došlo k porušení zákona ze strany zadavatele.
86. Lze tedy konstatovat, že Úřad postupoval správně, když konstatoval, že zadavatel svým postupem nesplnil povinnost stanovenou mu v § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 zákona, dále povinnost stanovenou mu v § 83 odst. 1 zákona ani v § 85 odst. 4 zákona. Nesplněním výše uvedených povinností se zadavatel dopustil správních deliktů dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona.
87. Dle § 121 odst. 1 zákona právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.
88. K námitce zadavatele týkající se možného vyvinění se z odpovědnosti za správní delikt nejprve odkazují na komentářovou literaturu k § 121 odst. 1 zákona, která uvádí, že: *„Správní delikty zadavatele jsou založeny na odpovědnosti objektivní (bez ohledu na zavinění), postačuje tedy dopustit se daného jednání. Nejde však o absolutní objektivní odpovědnost, neboť za podmínek stanovených v tomto ustanovení se lze z odpovědnosti za delikt vyvinít (liberovat). (...) Zadavatel musí prokázat, že byla učiněna veškerá rozumná opatření, aby ke správnímu deliktu nedošlo.“* (viz Jurčík, R. *Zákon o veřejných zakázkách. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 1074) Z výše uvedeného a z předmětného postupu zadavatele vyplývá, že tím, že neuveřejnil na svém profilu kupní smlouvy na část 1 a 4 veřejné zakázky, oznámení o výsledku zadávacího řízení na část 1 a 4 veřejné zakázky a písemné zprávy zadavatele k části 1 a 4 veřejné zakázky, resp. uveřejnil, ale až

po promeškání zákonem stanovených lhůt, se dopustil správních deliktů ve smyslu § 120 odst. 1 písm. b) zákona. V případě, že by však vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení výše uvedených právních povinností zabránil, bylo by možné konstatovat, že zadavatel za spáchaný správní delikt neodpovídá. Z obsahu rozkladu však nevyplývají žádná opatření, která by zadavatel učinil, aby porušení právních povinností kladených mu za vinu zabránil. Vzhledem k principu objektivní odpovědnosti, nelze zadavatelem uváděné důvody v rozkladu považovat za liberační důvody, neboť zadavatel má v rámci svého organizačního uspořádání řídit a organizovat činnost svých zaměstnanců tak, aby byl schopen řádně splnit zákonem stanovené povinnosti bez ohledu na probíhající zkouškové období, vánoční svátky, chřipkovou sezónu a jiné. Mám tedy za to, že výše uvedené je dostatečným důvodem pro vyloučení možnosti liberace z důvodů uváděných v rozkladu dle § 121 odst. 1 zákona. Vzhledem k tomu, že zadavatel neuvedl žádné relevantní skutečnosti ve smyslu § 121 odst. 1 zákona, nepovažuji jeho námitku uvedenou v rozkladu za důvodnou.

89. Co se týká namítané nedostatečnosti vypořádání námitek zadavatele ze strany Úřadu v napadeném rozhodnutí, uvádím následující. Zadavatel ve svém vyjádření se k podkladům rozhodnutí ze dne 21. 10. 2015 konkrétně uvedl: *„Jak se zadavatel již jednou vyjádřil, není na místě argumentovat porušením zásad transparentnosti výběrového řízení, jak činí úřady, jelikož zadavatel jednotlivé dokumenty zveřejnil co nejdříve, jak to jen technické důvody umožňovaly, přičemž zpoždění se vůči požadavkům zákona neznamena porušení jeho účelu, jelikož nebylo způsobit ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky ani veřejnou kontrolu procesu výběru, což vyplývá mimo jiné i ze skutečnosti existence tohoto správního řízení napadajícího domnělá nebo formální pochybení zadavatele.“* Předně podotýkám, že výše uvedený argument zadavatele obsažený v jeho vyjádření se k podkladům rozhodnutí ze dne 21. 10. 2015 primárně nesměruje k možnosti liberace za spáchané správní delikty ve smyslu § 121 odst. 1 zákona, neboť neuvádí žádné konkrétní liberační důvody. Naopak tento argument zadavatele v rámci celkového kontextu směřuje k nemožnosti zadavatelova jednání ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a k nemožnosti ovlivnit veřejnou kontrolu procesu tohoto výběru, se kterým se však Úřad náležitě vypořádal v bodech 72 až 74 odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále v bodě 84 odůvodnění napadeného rozhodnutí. V těchto bodech odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad mimo jiné uvedl, že formální znaky skutkové podstaty správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona spočívají v nesplnění povinnosti stanovené zákonem, přičemž k jejich naplnění není třeba, aby toto porušení povinnosti mohlo či muselo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, jak je tomu u deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Na základě výše uvedeného, tedy ani tuto námitku zadavatele neshledávám důvodnou.

K výrokům IX. a X. napadeného rozhodnutí

90. K námitce zadavatele, že prodlení s uveřejněním skutečně uhrazené ceny za část 1 a část 4 veřejné zakázky bylo způsobeno neúmyslně v důsledku soustředění se na potřeby projektu a rychlou realizaci veřejné zakázky, uvádím následující. Jak již bylo uvedeno výše, odpovědnost za správní delikty je založena na objektivním principu, což znamená, že osoba, která svým jednáním naplnila znaky správního deliktu, odpovídá za škodlivý následek bez ohledu na zavinění. Zavinění coby vnitřní, psychický vztah pachatele k jeho jednání a ke spáchanému následku je pro vznik tohoto druhu odpovědnosti irelevantní. Za správní

delikty se ukládá pokuta bez ohledu na formu zavinění. Zavinění může být přitom toliko jednou ze zákonem předpokládaných okolností ve smyslu § 121 odst. 2 zákona, tj. výhradně ve vztahu k určení výměry pokuty. Skutečnost, že k porušení povinností vyplývajících z § 147a odst. 3 zákona došlo pouze neúmyslným administrativním pochybením z důvodu vytíženosti zadavatele tak nemůže mít vliv na odpovědnost zadavatele za spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona. Způsobem spáchání správních deliktů uvedených v napadeném rozhodnutí a okolnostmi, za nichž byly spáchány, se Úřad zabýval v rámci správního uvážení o výši sankce za nedodržení zákona. Při rozhodování o spáchání správního deliktu se však okolnosti podle § 121 odst. 2 zákona zásadně neaplikují, a proto ani tuto námitku zadavatele neshledávám důvodnou.

91. K námitce zadavatele, že prodlení s uveřejněním skutečně uhrazené ceny za část 1 a část 4 veřejné zakázky nemohlo mít dopad na výběr dodavatele, uvádím následující. Formální znaky skutkové podstaty správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona spočívají v nesplnění povinnosti stanovené zákonem, přičemž k jejich naplnění není třeba, aby toto porušení povinnosti mohlo či muselo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, jak je tomu u deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Deliktní jednání dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona totiž atakuje zásadu transparentnosti zadávacího řízení a možnost veřejné kontroly vynakládání finančních prostředků z veřejných zdrojů, nikoli práva či postavení účastníků zadávacího řízení. Ve vztahu k tvrzení, že prodlení s uveřejněním skutečně uhrazené ceny za část 1 a část 4 veřejné zakázky nemělo žádných právních důsledků, pouze dodávám, že implikací je zde právě ono, byť dočasné, znemožnění veřejné kontroly ze strany nejširší veřejnosti. Z výše uvedených důvodů tedy ani tuto námitku zadavatele neshledávám důvodnou.

K výrokům XI. až XIV. napadeného rozhodnutí

92. K námitce zadavatele, že se na něj povinnost vymezená v ustanovení § 156 zákona a § 4 odst. 1 písm. f) vyhlášky nevztahuje, uvádím následující. Byť zadavatel v bodě 5.8 přílohy č. 9 zadávací dokumentace uvedl, že je kupující (resp. zadavatel) povinen zaplatit prodávajícímu smluvní pokutu ve výši 0,1 % z dlužné částky za každý další i započatý den prodlení až v případě, že prodlení kupujícího s úhradou dlužné částky přesáhne více jak 30 dnů, neznamená to, že se na něj nevztahovala povinnost odůvodnit vymezení obchodních podmínek veřejné zakázky ve vztahu ke svým potřebám a k rizikům souvisejícím s plněním veřejné zakázky ve smyslu § 4 odst. 1 vyhlášky. Pokud by tomu totiž tak nebylo, mohlo by dojít například k situaci, kdy zadavatel vymezí v zadávací dokumentaci, že smluvní pokutu v určité výši převyšující 0,05 % z dlužné částky za každý den prodlení je povinen kupující zaplatit, pokud jeho prodlení s úhradou dlužné částky potrvá déle než 1 den, a už v tuto chvíli by se na jeho jednání nevztahoval § 4 odst. 1 vyhlášky. Jak v nyní projednávaném případě, tak ve výše nastíněné situaci by tímto mohlo dojít ke zjevnému a samozřejmě nepřípustnému obcházení smyslu a účelu výše citované vyhlášky. Z tohoto důvodu je tedy potřeba § 4 odst. 1 vyhlášky vykládat tak, že smluvní pokuta v něm stanovená nemusí na kupujícího působit po celou dobu prodlení, podstatná je její výše (více než 0,05 %) vypočítávaná z dlužné částky za každý den prodlení.
93. Nad rámec výše uvedeného považuji za nutné uvést, že zadavatel v rozkladu uvádí, že stanovená smluvní pokuta v bodě 5.8 přílohy č. 9 zadávací dokumentace byla po 30 dnech prodlení kupujícího stanovena ve výši 0,01 % z dlužné částky za každý den prodlení.

Ze zadávací dokumentace předložené zadavatelem však jednoznačně vyplývá, že se nejednalo o smluvní pokutu ve výši 0,01 % z dlužné částky za každý den prodlení, nýbrž o smluvní pokutu ve výši 0,1 % z dlužné částky za každý den prodlení. Vzhledem k výše uvedenému musím tedy souhlasit s názorem Úřadu vysloveným ve výrocích XI. až XIV. napadeného rozhodnutí a konstatovat, že ani tuto námitku zadavatele neshledávám důvodnou.

94. K námitce zadavatele týkající se odůvodnění vymezení technických podmínek ve smyslu § 5 odst. 1 vyhlášky, konkrétně, že nelze po zadavateli požadovat odůvodnění každé položky a každého jednotlivého parametru, neboť je jednoznačně zřejmé, že zadavatel je výzkumnou institucí, přičemž je zde logická vazba na výzkum a potřebnou kapacitu výpočetní techniky, uvádím následující. Rozsah odůvodnění vymezení technických podmínek je stanoven v důsledku odkazu uvedeném v § 156 odst. 8 zákona v § 5 odst. 1 vyhlášky tak, že zadavatel odůvodní vymezení technických podmínek ve vztahu ke svým potřebám a k rizikům souvisejícím s plněním veřejné zakázky. Bližší specifikace zde není uvedena. I přesto lze z tohoto ustanovení vyhlášky dovodit smysl a účel, k jakému má sloužit. Jedná se zejména o předcházení případům, kdy zadavatel svévolně uvede v zadávací dokumentaci určité technické podmínky pro jednotlivé dodávky, aniž by se s nimi pojilo jakékoli logické opodstatnění ve vztahu k potřebám zadavatele či rizikům souvisejícím s plněním veřejné zakázky. Lépe řečeno, zadavatel je povinen odůvodnit vymezení technických podmínek veřejné zakázky ve vztahu k plánovanému cíli veřejné zakázky. V nyní projednávaném případě zadavatel díky tomu, že vůbec neuveřejnil odůvodnění vymezení obchodních a technických podmínek pro část 1 ani část 4 veřejné zakázky, nejednal v souladu se smyslem a účelem zákona ani vyhlášky, a proto postupoval v rozporu s § 156 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 156 odst. 2 zákona, čímž se dopustil správních deliktů ve smyslu § 120 odst. 1 písm. b) zákona. Ani tuto námitku zadavatele tedy neshledávám důvodnou.
95. Vzhledem k tomu, že zadavatel v podaném rozkladu nevznášel žádné námitky proti výši nebo způsobu uložení pokuty, přezkoumal jsem výrok XV. napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu z hlediska jeho zákonnosti a z hlediska zákonnosti postupu Úřadu, který jeho vydání předcházel. Po přezkoumání tohoto výroku mám za to, že Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí správně vymezil horní hranici pro uložení pokuty v souladu s § 120 odst. 2 zákona a zároveň v souladu se zásadou absorpce a současně při určení výše pokuty přihlédl ke všemu, k čemu ve smyslu § 121 odst. 2 zákona přihlédnout měl, když posoudil jak závažnost a následky správního deliktu, způsobu jeho spáchání, tak i okolnosti, za nichž byl správní delikt spáchán, přičemž své úvahy srozumitelně odůvodnil. Současně se Úřad přezkoumatelným způsobem vypořádal i s tím, že uložená pokuta odpovídá i ekonomické situaci odpovědného subjektu. Mám tak za to, že Úřad stanovil výši pokuty v souladu se zákonem a své rozhodnutí přezkoumatelným způsobem odůvodnil.
96. Ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v rozsahu vnesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když jsem napadené rozhodnutí shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda v daném případě zadavatel postupoval v souladu se zákonem či nikoli. Současně Úřad všechny podklady pro vydání rozhodnutí řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a které ho vedly k závěrům, že se zadavatel dopustil

správních deliktů, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití. Závěry Úřadu, obsažené v napadeném rozhodnutí, jsou dostatečně odůvodněny a jsou vnitřně logicky uspořádané. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výrocích. V tomto rozhodnutí jsem však přistoupil ke změně výroků III. a IV. napadeného rozhodnutí, jelikož se v nich Úřad dopustil nesprávného označení právního ustanovení, podle něhož bylo rozhodováno.

VI. Závěr

97. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
98. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výrocích tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

České vysoké učení technické v Praze, Žitná 1903/4, 160 00 Praha - Dejvice

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy